

آسیب‌شناسی نخبگان

• حجت‌الاسلام والمسلمین محمد سالار*

چکیده

در این مقاله ابتدا، واژه نخبه بررسی شده و نخبگان به دو گروه فکری و ابزاری مورد توجه قرار گرفته است. در ادامه بحث با استناد به سیره عملی پیشوایان بزرگ اسلامی، به وظیفه خطیر مسؤولان در مورد واگذاری اداره امور به شایستگان و افراد نخبه اشاره شده است.

همچنین رهنمودهای مقام معظم رهبری در خصوص توجه و اهمیت دادن به نخبگان، تقویت روحیه وارج نهادن به نوآوری‌ها و خلاقیت‌های آنها، فراهم ساختن ابزارها و امکانات لازم و کافی برای باروری و شکوفایی استعدادها مطرح گردیده است.

علاوه بر این، مهم‌ترین آفت‌ها و آسیب‌هایی که در داخل و خارج از کشور، نخبگان را تهدید می‌کند، همچون: نارسایی‌های نظام اداری، کشمکش‌های سیاسی، نبود مدیریت مرکزی در امور نخبگان، برخوردهای نامناسب و نارضایتی‌ها، سفله‌پروری و سپردن مسؤولیت‌های مهم به نااهلان، بی‌توجهی به جایگاه علم و عالم و مقوله پژوهش، انحصار طلبی کشورهای توسعه یافته و استقبال و سرمایه‌گذاری آنان برای جذب نخبگان و... به عنوان عوامل بازدارنده در بحث نخبگان مورد بررسی قرار گرفته است.

نگارنده در پایان مقاله، به پدیده مهاجرت نخبگان و علل و عوامل این پدیده می‌پردازد و با اشاره به برنامه‌ریزی بیگانگان در جهت جذب سرمایه‌های علمی و چهره‌های شاخص علوم و فنون کشور، انجام

سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی مناسب را برای جلوگیری از آثار نامطلوب آن پیشنهاد می‌نماید.

واژه نخبه در لغت

نخبه در لغت به معنی برگزیده، زبده، بهین، انتخاب شده هر چیزی^{۱۰} و یا هر شخص و صاحب فکر و اندیشه‌ای را گویند که دارای توانمندی و مهارت فکری و سازماندهی باشد. نخبگان، به دو گروه کلی تقسیم می‌شوند:

- ۱- نخبگان فکری: افرادی هستند که فکر، اندیشه، نظریه، روش‌های بهینه، دوراندیشی و آینده‌نگری تولید می‌کنند.
- ۲- نخبگان ابزاری به افرادی که صاحبان قدرت سیاسی و اقتصادی باشند، اطلاق می‌شود.

نخبگان از منظر اسلامی

اصطلاح نخبگان، مغزها، استعدادهای شاخص و درخشان و چهره‌های ماندگار، تعبیر متعددی است که در سال‌های اخیر، زیاد به کار می‌رود و در مورد نقش نخبگان و شایستگان در فرایند رشد و توسعه جامعه در زمینه‌های مختلف فرهنگی، سیاسی و اقتصادی، مطالب و دیدگاههای فراوانی ارائه شده است.

در آموزه‌های دینی به ویژه در سیره عملی پیشوایان بزرگ اسلامی نیز توجه به نخبگان و اگذاری مسؤولیت به افراد شایسته و با صلاحیت، به روشنی دیده می‌شود و در مدیریت اسلامی موضوع «شاپیسته‌سالاری» به عنوان یکی از شاخص‌های مهم، مورد توجه قرار گرفته است.

پیامبر گرامی اسلام(ص)، با اشاره به ضرورت تعیین مسؤولان و مدیران لائق و شایسته برای اداره امور مردم، چنین می‌فرماید:

«اگر کسی که سرپرستی امور مسلمانان را بر عهده می‌گیرد، فردی را به عنوان مسؤول برگزیند، در حالی که کسی را می‌یابد (و می‌شناسد) که برای تصدی امور مسلمانان از او بهتر باشد، به خدا و رسولش، خیانت ورزیده است.»^{۱۱}

حضرت علی(ع) نیز اهمیت ویژه‌ای به تعیین مسؤولان نخبه و با صلاحیت برای

اداره امور جامعه قائل است. در این باره می‌توان به جریان برکنار کردن «محمدبن ابی‌بکر» از حکومت مصر و واگذاری مسؤولیت آن به «مالک اشتر» توسط آن حضرت، اشاره کرد.

امام علی(ع)، پس از این جایه‌جایی مسؤولیت، مطلع می‌گردد که محمدبن ابی‌بکر از این موضوع دلخور شده است، از این رو، ایشان را مخاطب قرار می‌دهد و می‌فرماید: «اماً بعد، خبر یافتم که از این که اشتر را به قلمرو فرمانات فرستاده بودم، دلتگ شده‌ای. من این کار را به سبب کندی تو در کار یا برای افزودن در کوشش تو نکرده بودم. اگر قلمرو فرمان تو را از تو گرفتم، بدان سبب بود که می‌خواستم تو را به کاری که انجام دادن آن بر تو آسان‌تر باشد و حکومت بر آن تو را خوش‌تر می‌افتد، برگمارم.»^{۱۲} فرمانروایی مصر، وظیفه‌ای خطیر و مسؤولیت بسیار سختی بود و مالک اشتر برای سرپرستی این کشور و تصدی مسؤولیت، بهتر و مناسب‌تر بود، لذا این مسؤولیت را از محمدبن ابی‌بکر گرفت و به مالک اشتر واگذار کرد تا اهداف و وظایف خویش را به گونه شایسته‌تری انجام دهد.

همین روش نیز در سیره عملی رسول گرامی اسلام مشاهده می‌شود، آن حضرت در جنگ خیبر، وقتی که دیگران موفق به گشودن دژهای خیبر نشدند، افسران و دلاوران ارش اسلام را فرا خواند و شخص پیامبر(ص)، سازماندهی لشگر را بر عهده گرفت و جمله ارزنده زیر را بیان فرمود:

«لَاَغْطِيَنَ الرَّاِيَةَ غَدَأَ رَجُلًا يَحْبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَحْبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ بِفَتْحِ اللَّهِ عَلَى يَدِيهِ لِيَسْ بِفَرَارِ».

این پرچم را فردا به دست کسی می‌دهم که خدا و پیامبر را دوست دارد و خدا و پیامبر او را دوست می‌دارند و خداوند این دژ را به دست او می‌گشاید، او مردی است که هرگز پشت به دشمن نکرده و از صحنه نبرد فرار نمی‌کند.^{۱۳}

فردای آن روز، امیر مؤمنان علی(ع) از طرف پیامبر گرامی اسلام، فرماندهی ارش اسلام را به دست گرفت و مأموریت یافت تا دژهای خیبر را بگشاید و سرانجام در نتیجه رشادت‌ها و شایستگی فوق العاده آن حضرت، قلعه خیبر فتح گردید.

در خصوص اهمیت دادن به شایستگان و سپردن کار به آنان در سیره عملی پیشوایان اسلامی، نمونه‌های فراوان دیگری نیز در متون دینی وجود دارد که به منظور

رعایت اختصار به ذکر سه نمونه یاد شده، بسنده می‌کنیم.

رهنمودهای مقام معظم رهبری در توجه به نخبگان

یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر در اعتمادسازی و تقویت روحیه نخبگان، توجه کافی به نیازهای مادی و معنوی و جلب رضایت آنان می‌باشد. رسیدگی به نیازهای مشروع نخبگان؛ رشد و شکوفایی استعدادها، فراهم ساختن ابزارها و امکانات لازم برای آنان، باعث می‌شود تا با آرامش خاطر و بدون دغدغه، به تلاش و فعالیت خویش ادامه دهند. نخبگان باید احساس کنند که نوآوری و ابتکارهای آنها در سطح جامعه و کشور تأثیر می‌گذارد و همگان از خلاقیت، تفکر و اندیشه آنان به گرمی استقبال می‌کنند.

کشور پهناور و وسیع ایران اسلامی با داشتن ثروت‌ها، معادن و منابع سرشار خدادادی، دارای جوانان باهوش، مبتکر و برجسته‌ای است که سرمایه‌های عظیم و ارزشمند این مرز و بوم به شمار می‌آیند.

مقام معظم رهبری با اشاره به این توان و پتانسیل ویژه، چنین می‌فرماید:

«اما جوان‌های با استعدادی داریم؛ جوان‌هایی که به طور ویژه باید به آنها رسید. انسان حقیقتاً استعدادهای برجسته‌ای را مشاهده می‌کند که بعضی از اینها برای برخی مطالعات و تحقیقات به کشورهای خارجی می‌روند و در آن جا، از این جوان‌ها استقبال می‌شود، در آن جا، این عده تشویق و ترغیب می‌شوند، امکانات در اختیارشان می‌گذارند و همه‌اش هم مسأله، مسئله پول نیست که بگوییم این جوان جذب پول آن جا شده است؛ اما آنچه برای آنها مهم است، امکان تحقیق، پیشرفت و نوآوری علمی است.»^{۱۴}

مقام معظم رهبری در فراز دیگری از بیانات خویش به برنامه‌ریزی‌های دشمنان اسلام و انقلاب اسلامی در زمینه جذب نیروهای زبدہ و نخبگان کشور اشاره می‌کند و می‌فرماید:

«دشمنان با توجه به انقلاب اسلامی و خطراتی که برای استکبار دارد، نسبت به کشور ما به طور ویژه برنامه‌ریزی کردند تا نگذارند تا در این جا مغزهای کارآمد و درخشان و استعدادهای برجسته رشد کنند یا بمانند. آنها برنامه‌ریزی دارند و پول خرج می‌کنند و اصلًاً دستگاه‌هایی برای شناسایی استعدادهای درخشان کشورهای

مختلف دارند تا آنها را - چه در دوران کودکی و نوجوانی و جوانی و چه در دوران به شعر رسیدن و کارآیی - بربایند. آنها حتی نیروهای زبدہ و خوب ما را می‌ربایند و می‌برند و اجازه نمی‌دهند که حتی آنها بی‌کاری که در خود کشورهای جهان سوم علم یاد می‌گیرند، استعداد دارند، برای این کشورها به کار بیایند.^{۱۵}

آسیب‌شناسی نخبگان

با عنایت به آنچه که درباره اهمیت نخبگان و ضرورت توجه به آنان در آموزه‌های دینی و دیدگاه رهبری معظم انقلاب بیان شد، به منظور حفظ و حمایت از نخبگان و نظام شایسته سalarی و همچنین استفاده صحیح و مناسب از ظرفیت‌های علمی آنان در جهت توسعه کشور، ایجاب می‌کند، متناسب با دانش و هنر روز؛ زیرساخت‌ها و شرایط لازم را برای تقویت و بالندگی شایستگان فراهم سازیم و از سوی دیگر، آسیب‌ها و چالش‌های اساسی را مورد شناسایی قرار داده و در جهت جلوگیری از آفت‌ها و عوامل آسیب رسان اقدام شایسته‌ای به عمل آوریم.

به طور کلی، آفات و آسیب‌هایی که نخبگان را تهدید می‌کند، در دو بخش، داخلی و خارجی تقسیم می‌گردند.

الف - چالش‌های داخلی:

عوامل مؤثر در آسیب پذیری نخبگان در داخل کشور را می‌توان در موارد ذیل خلاصه کرد:

۱- دیوان سalarی و نارسایی‌های نظام اداری

اقدامات پراکنده، ناهمانگ و ناهمگون دستگاه‌ها، نبود قوانین مکفی برای حمایت‌های مادی و معنوی از نخبگان، کاغذ بازی و بوروکراسی و وجود مقررات دست و پاگیر، باعث شده است که افراد شایسته و زبدہ، همواره با چالش‌های بسیاری مواجه گردند و زمینه برای ورود «غیرشایستگان» در عرصه‌های مختلف فراهم شود.

مقام معظم رهبری در یکی از بیانات مهم خویش، با اشاره به این آفت زیان بار، بر لزوم توجه بیش از پیش و جدی به نوآوری و تولید علم، در مورد رفع مشکلات نخبگان

چون، می فرمایند:

«... استعدادهای بسیار برجسته و گاه کمیاب هستند. بایستی دستگاه مخصوصی مسئولیت سروسامان دادن به کار این جوانها را بر عهده بگیرد که اگر این عده خواستند از امتیازی برخوردار شوند، پیچ و خم اداری و مشکلات گوناگون و تحقیر و... در مقابلشان نباشد و آن دستگاه واقعاً به طور ویژه، دست این افراد را بگیرد و آن جایی که باید اینها را نشاند، بنشاند.

در این مسیر اشکالات و موانعی وجود دارد و راه دشوار اداری و دلالان پر پیچ و خم دیوان‌سالاری نگاشته است که کار درست انجام بگیرد. این مشکلات ایجاب می‌کند که ما دستگاه ویژه‌ای را برای رسیدگی به همین موارد تعیین کنیم. باید جوانها را از این کار مأیوس کرد؛ ما می‌توانیم این کار را بکنیم، این مطلب بایستی به طور جدی در دستور کار شورای عالی انقلاب فرهنگی قرار بگیرد و آن را دنبال کند، نوآوری و تولید علم در همهٔ مقوله‌ها و علوم، بخصوص در مقولهٔ علوم انسانی، لازم است.»^{۱۶}

۲- سیاسی کاری و سیاست بازی

به منظور استفاده از ظرفیت‌ها و توانایی‌های علمی نخبگان ضروری است، بستر سازی و سازوکارهای لازم ایجاد شود تا در سایهٔ فضای سالم و عاری از فساد و تبعیض، در جهت تولید علم و دانش و فناوری فعالیت نمایند.

چنانچه در فضای علمی و فرهنگی، سیاست‌بازی و گرایش‌های سیاسی، جای سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی را اشغال نماید و به جایگاه علم و دانش و پژوهش و نخبگان علمی بی توجهی شود بدون تردید، اثرهای نامطلوبی را ایجاد کرده و شایستگان و خبرگان جامعه آسیب می‌بینند.

مقام معظم رهبری در این باره، حضور پرانگیزش، مصمم و قوى نخبگان در عرصه تولید علم و جنبش نرم‌افزاری را کاملاً ضروری برشمرده و خاطرنشان می‌کند: «میل به پیشرفت و عزم و اراده نخبگان جوان علمی و استادان دانشگاه‌ها برای تولید علم و ایجاد جنبش نرم‌افزاری، بسیار مبارک است و باید این حرکت را پر امید و پر نشاط و مصمم ادامه یابد...»

باید در این گونه مجموعه‌ها و همهٔ جوامع علمی، از سیاسی‌کاری و سیاست بازی

کاملاً پرهیز شود؛ چرا که تأثیرگذاری گرایش‌های سیاسی در کارهای علمی و پژوهشی، بدون تردید آثار محربی به دنبال خواهد داشت...
فضای علمی کشور باید فضای تولید و ترویج علم و پژوهش و پرورش محقق و عالم باشد که در این زمینه نخبگان و هم مسؤولان، وظایفی بر عهده دارند.^{۱۷}

۳- نبود مدیریت مرکز در امور نخبگان

یکی دیگر از چالش‌ها و عوامل تأثیرگذار در آسیب‌پذیری نخبگان، نبود یک متولی مشخص برای رسیدگی و رتق و فتق امور نخبگان است. از این رو شایسته است، دستگاهی تحت عنوان «بنیاد» یا «سازمان نخبگان علمی کشور» تشکیل شود تا با بهره‌گیری از بانک اطلاعاتی جامع، نخبگان و استعدادهای گفتمان را مورد شناسایی قرار دارد و در جهت حفظ و حمایت از آنان تلاش نماید.

مقام معظم رهبری، ایده مدیریت مرکز امور نخبگان را ایده خوبی ارزیابی کرده و در مورد چگونگی اداره این دستگاه عقیده دارند: «دستگاهی که دولت برای این مسئله ایجاد می‌کند، لازم است به دست نخبگان اداره شود.»^{۱۸}

۴- برخوردهای نامعقول و ایجاد نارضایتی

عامل دیگری که باعث بسی رغبتی و رنجش خاطر و بسی انگیزگی نخبگان و افراد صلاحیت‌دار می‌شود، برخوردهای غیر فرهنگی و غیر منطقی است که از سوی برخی از افراد، سر می‌زند. تأمین مطلوب نیازمندی‌ها و رسیدگی به وضعیت معیشتی و شغلی، اهمیت دادن به جایگاه علمی، تحقیقی و پژوهشی نخبگان، موجب خواهد شد تا با دلگرمی و رضایت خاطر به تحقیق و پژوهش خود ادامه دهد و زمینه‌های لازم برای مشارکت آنان در تصمیم‌گیری‌های کلان فکری، آموزشی و فرهنگی کشور فراهم شود. به هر حال باید سعی نمود تا با الگو قراردادن رفتار اسلامی و انسانی، اعتماد نخبگان را برای ورود به بدنه مدیریتی کشور و استفاده از تجربیات و دستاوردهای آنان، جلب کرد و از هرگونه برخورد نامناسب و تنفس‌زا، پرهیز نمود.

۵- سفله پروری و واکذاری مسؤولیت به نااهلان

یکی از مؤلفه‌های مهم، در ساماندهی امور، انتخاب مدیران لائق و پرهیز جدی از سپردن کارها به غیر شایستگان و نااهلان است. در انتخاب بسیاری از مسؤولان و مدیران، شایستگی، استعداد و حوزه مدیریتی آنان، مدنظر قرار نمی‌گیرد و بیشتر براساس این که چقدر مورد اعتماد مدیر مافوق هستند، انتخاب می‌شوند. سرانجام چنین شیوه نادرستی که نخبگان در جایگاه اصلی خویش قرار نگرفته و رابطه بر ضابطه چیره می‌گردد، باعث خواهد شد تا به طور طبیعی علاقه و رغبت افراد شایسته و نخبه، به کار و انجام وظایف کاهاش یافته و احساس اجحاف و بی عدالتی کنند.

یکی از استدان و چهره‌های سیاسی کشور، با اشاره به این آفت و پس آمدهای نامطلوب آن، چنین می‌گوید:

«مسئله فرار مغزها، پدیده مخصوص ایران نیست؛ اما یکی از عوامل مؤثر در این موضوع، کوتوله‌پروری و یا سفله‌پروری است که در واقع همان ترجیح افراد سطح پایین در تصدی مسؤولیت‌های مهم است. نخبگی علامتی نیست که روی سینه افراد حک شود؛ بلکه پرورش نخبگی به رفتار مدیریتی کشور وابسته است. اگر در کشور، کوتوله‌پروری و سفله‌پروری رواج پیدا کند و هر مدیری به دنبال این مسئله باشد که افراد وابسته به خودش را به کار گمارد، هیچ گاه نخبگان رشد نمی‌کنند.

ایشان، علم گرایی را به دور از جنجال‌ها و هیاهوی روزمره می‌داند و تأکید می‌کند: «اگر بنا باشد، افراد با جنجال و هیاهوی یک شب، علامه شوند و یا با یک روزنامه نابغه شوند، در این صورت نخبگی، رشد نخواهد کرد». ^{۱۹}

علاوه بر آفتها و آسیب‌های پنج‌گانه که اشاره گردید، عوامل دیگری نیز هستند که به عنوان موانع و چالش‌های مهم درون مرزی، نخبگان را تهدید می‌کنند. برای رعایت اختصار، ناچاریم به طور فهرستوار، به برخی از آنها اشاره کنیم:

۱- نبود روحیه کار گروهی در میان محققان و دانش آموختگان.

۲- نبود امکانات کافی و نارسانی‌های اقتصادی.

۳- بی توجهی به جایگاه علم و دانش و پژوهش و بی توجهی به دانش پژوهان و نخبگان.

۴- عدم بهره‌گیری از یافته‌ها و تجربیات علمی و فکری آنان.

۵- وجود سیستم و ساختار سنتی و ناکارآمد و فردگرا

۶- سلب قدرت تصمیم‌گیری و عدم توجه به نقطه نظرات و تحقیقات آنان.

ب- چالش‌های برون مرزی (خارجی)

علاوه بر چالش‌ها و آسیب‌هایی که از ناحیه بخشی از سیستم ناکارآمد اداری در داخل کشور، نخبگان را تهدید می‌کند، پارادای از علل و عوامل بیرونی و جاذبه‌های موجود در کشورهای دیگر نیز باعث ایجاد سد و مانع در بهره‌گیری از تجارب و قابلیت‌های نخبگان در درون مملکت خواهد شد و در نهایت، جامعه در ابعاد مختلف به شدت آسیب می‌بیند و افراد نخبه با کوله باری از تجربه و استعدادهای سرشار، راهی سایر کشورها خواهند شد.

استقبال و سرمایه‌گذاری برخی از کشورهای پیشرفت، به انحصار در آوردن بعضی از علوم و فناوری‌ها از سوی آنها، از جمله علل و عوامل، مهاجرت نخبگان به کشورهای دیگر شده است.

مقام معظم رهبری، تولید علم و فناوری را به عنوان عامل مؤثری در مبارزه با انحصار طلبی کشورها می‌دانند و مسؤولان نظام را برای فراهم ساختن زمینه تحقق این هدف بسیار مهم، فرامی‌خوانند و می‌فرمایند:

«بخشی از کشورها، با به انحصار در آوردن بعضی از علوم و فناوری‌ها، آنها را وسیله تحقق اهداف سیاسی خود قرار داده‌اند؛ اما علم و شروت باید در جهان توزیع عادلانه شود و از انحصار عده‌ای خاص بیرون بیاید که برای این کار می‌توان با عزمی راسخ، حضور فعال در میدان تولید علم و دانش و بهره‌برداری صحیح از منع عظیم استعدادهای داخلی، با انحصار طلبی برخی کشورها، مبارزه کرد.»^{۲۰}

البته علل و عوامل دیگری چون؛ ارتقاء سطح علمی، دانش افزایی، تحصیل، تحقیق، تدریس، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین جهانی را نیز می‌توان انگیزه مهاجرت نخبگان به کشورهای دیگر به حساب آورد.

پدیده مهاجرت نخبگان

«مهاجرت صلاحیت‌ها» عنوان تعبیری است که سازمان ملی یونسکو (Unesco)، برای

پدیده فرار مغزها یا همان مهاجرت نخبگان به کار می‌برد.

در هر حال با توجه به تعبیر گوناگونی همچون فرار، دفع یا صدور مغزها، مهاجرت اجباری نخبگان، شکار مغزها و ربودن استعدادها، که برای این پدیده جهانی به کار می‌رود، بایستی اذعان داشت، جذب استعدادهای درخشناد و چهره‌های شاخص علوم و فنون کشور به خارج، پدیده‌ای نیست که تنها در سال‌های اخیر رخ داده باشد؛ بلکه پدیده‌ای است که جهان و به ویژه کشورهای جنوب و در حال توسعه، به طور جدی بیش از چهار دهه است که با آن مواجه هستند و در شرایط امروز جهان و تبدیل شدن آن به دهکده جهانی و عصر فراتکنولوژی و جهان ارتباطات و اطلاعات، شتاب به مراتب بیشتری به خود گرفته است. به گونه‌ای که هر ساله حدود یک میلیون دانشجو در جست و جوی تحصیلات عالی به دیگر کشورها هستند که در این میان بیشترین درخواست مربوط به کشور آمریکا است.

به اعتقاد کارشناسان علوم مختلف دانشگاهی، پس از پیروزی انقلاب اسلامی، روند مهاجرت به خارج در گستره وسیعی برعکس شد، به نحوی که بسیاری از دانشجویان دوره‌های تحصیلات تکمیلی به امید مشارکت واقعی در برنامه‌ها و عرصه‌های سازندگی کشور، بازگشتند؛ اما این وضعیت غرور آفرین به دلایل متعدد دیری نباید و در خلال جنگ تحمیلی عراق علیه ایران و به ویژه پس از آن، مهاجرت نخبگان از کشور روند وسیع‌تری به خود گرفت که متأسفانه این امر در سال‌های اخیر رشد تکان دهنده‌ای داشته است.^{۲۱}

جامعه شناسان معتقدند، مهاجرت نخبگان، پدیده‌ای جهان شمول، بسیار پیچیده و چند وجهی است که دلایل گوناگون اجتماعی، اقتصادی و علمی دارد. بنابراین باید آن را با نگرشی پویا و فراگیر تحلیل، و از هرگونه برخورد روبنایی و انتزاعی پرهیز کرد، لذا می‌توان افزایش هفت برابری پدیده «فرار مغزها» طی چهار دهه اخیر را در همین راستا قلعداد نمود.^{۲۲}

لازم به یادآوری است که همه مهاجران ایرانی را نمی‌توان نخبه قلمداد کرد و مهاجرت آنها را به عنوان فرار مغزها، تلقی نمود، اگرچه شاید تعداد اندکی از آنان، هنگامی که در ایران بودند، در زمرة نخبگان علمی و فنی و اقتصادی و مدیریتی محسوب می‌شدند.

نخبگان ایرانی، هدف مراکز علمی خارجی

«برطبق آخرین آمار ارائه شده از سوی باشگاه دانش پژوهان جوان کشور، نشان دهنده آن است که از میان حدود ۳۷۶ نفر دانش آموز برگزیده در المپیادهای جهانی حدود ۲۶۲ نفر در خارج از مرزهای ایران به سر می بردند و بقیه به وطن بازگشتند.»^{۲۲}

بحث مهاجرت دانش پژوهان و برگزیدگان المپیادها، عمدتاً از سالهای بعد از اتمام دوره لیسانس مطرح می شود، که آنها با دو موضوع انگیزه علمی و موقعیت شغلی دست به چنین کاری می زندند و اگر در جهت ایجاد شرایط مناسب شغلی و شأن درخور علمی برای این نخبگان تلاش جدی به عمل نیاید، خسaran خواهیم دید.

تعدادی از استادان، محققان، مدیران و متخصصان که برجستگی خاص و فوق العاده ای در کار خود دارند، به مشاغلی چون تدریس و تحقیق و مدیریت در کشورهای مقصد، مشغول هستند و تعداد بسیاری از آنان دارای انگیزه علمی می باشند، ذه انگیزه مادی.

«ایرانیان نسبت به مهاجرین سایر کشورها به ویژه در اروپا و آمریکا از موقعیت اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی بسیار بالایی برخوردار هستند. مقامات رسمی آمریکا کراراً ابراز کردند که جامعه ایرانیان مقیم آن کشور از نظر درصد افراد با سطح تحصیلات عالیه و ثروتمند، در میان سایر جوامع خارجی مقیم آمریکا بر مقام اول قرار دارند. براساس آمار ارائه شده، حدود ۴۶ درصد از ایرانیان با مدرک بالاتر از لیسانس هستند که این خود بالاتر از میانگین این شاخص در میان اهالی آمریکاست.

همچنین ۴۳ درصد از آنان دارای موقعیت بالای حرفه‌ای و مدیریتی، و ۳۵ درصد در کارهای تخصصی می باشند. متوسط درآمد ایرانیان سالانه ۵۵۰۰۰ دلار است و ۹۲ درصد آنان خانه شخصی دارند که بالاتر از سطح متوسط شاخص آمریکاییان است. طبق برخی از آمارهای غیررسمی در میان ایرانیان مقیم آمریکا ۱۸۰ نفر در سازمان فضایی «ناسا» شاغل هستند. در دانشگاه معروف، ام.آی.تی MIT ریاست سه دپارتمان با ایرانیان است و در نیویورک حدود ۸۰۰ نفر متخصص کامپیوتر و ۵۰۰۰ پژوهش ایرانی زندگی می کنند و تقریباً دانشگاه معتبری در آمریکا نیست که تعدادی ایرانی، در آن عضو هیأت علمی نباشد.»^{۲۳}

در کشورهای دیگری چون، آلمان، فرانسه، انگلیس، کانادا، امارات متحده عربی و ...

نیز وضعیت تقریباً به همین منوال است و تعداد زیادی از نخبگان که می‌توانستند، توان علمی خود را در اختیار مردم کشورمان قرار دهند، به سرعت جذب دانشگاهها و مراکز معتبر علمی و مدیریتی دنیا گردیده و از این طریق موجب صرفه‌جویی هزینه‌های قابل توجهی برای کشورهای مقصد شده‌اند.

در مقابل آنچه که از آسیب‌ها و مشکلات فراروی نخبگان، گفته شد، ضروری است، در جهت چاره‌اندیشی و جلوگیری از آسیب‌ها نیز به طور خلاصه، راهکارهایی ارائه نماییم. برای نیل به این مقصود، شایسته است مهمترین نکاتی که جمعی از نخبگان کشورمان در دیدار با مقام معظم رهبری داشته‌اند، و در حقیقت مجموعه‌ای از نیازمندی‌ها و درخواست‌های اساسی زبدگان و افراد خبره به حساب می‌آید، به ترتیب زیر اشاره می‌شود:

- ۱- لزوم استفاده صحیح و مناسب از ظرفیت‌های علمی و فکری نخبگان در جهت توسعه کشور.
- ۲- فرهنگ‌سازی برای تصحیح نگرش نسل جوان به علم.
- ۳- ایجاد زمینه جهت ارتقای علمی نخبگان جوان و ارتباطات علمی آنان با محققان خارج از کشور.
- ۴- ارتباط بیش از پیش مسؤولان مراکز علمی با نخبگان.
- ۵- ضرورت افزایش بودجه پژوهشی در کشور و لزوم توجه جدی به تحقیقات در مراکز علمی.
- ۶- بستر سازی مناسب برای استفاده از نخبگان در صنعت کشور.
- ۷- لزوم حرکت انقلابی در جهت رفع موانع و مشکلات جنبش نرم افزاری.
- ۸- رسیدگی به وضعیت معیشتی و آتیه شغلی نخبگان.
- ۹- توجه بیش از پیش به زبان و ادبیات فارسی در کتاب‌های درسی.
- ۱۰- ضرورت پرهیز از افراط برای حضور در مسابقات علمی بدون حمایت لازم از نخبگان.
- ۱۱- شناسایی نخبگان و استعدادهای گمنام.
- ۱۲- لزوم حمایت از حقوق معنوی پدیدآورندگان طرح‌های علمی.
- ۱۳- انتقاد از دریافت پول در برخی از دانشگاه‌های دولتی و قوانین و ضوابط دست و

پاگیر در این دانشگادها

- ۱۴- لزوم اصلاح نظام آموزشی در مدارس و تغییر شیوه نمره محوری به خلاقیت محوری.
- ۱۵- تقویت هویت ملی در میان دانش پژوهان.
- ۱۶- لزوم تغییر در شیوه برگزاری کنکور.
- ۱۷- ضرورت توجه بیش از پیش و جدی به مقوله پژوهش و نظام آموزشی کشور.
- ۱۸- تشکیل سازمان و یا بنیاد ملی نخبگان علمی کشور.
- ۱۹- توصیه به رسانه‌های گروهی مبنی بر الگو قراردادن نخبگان علمی برای جوانان کشور.
- ۲۰- لزوم اعتماد به جوانان نخبه و ایجاد زمینه برای ورود نخبگان به بدنه مدیریتی کشور و چرخش مدیریت در میان نخبگان.
- ۲۱- توزیع عادلانه امکانات و اعتبارات علمی تحقیقاتی.
- ۲۲- شناسایی، حفظ و حمایت از نخبگان و سوق دادن آنها به سوی یک هدف مشخص و متمرکز با سبیع علمی.
- ۲۳- ضرورت تنظیم آیین‌نامه‌ای جهت حمایت از نخبگان و مشخص شدن متولی اصلی نخبگان.
- ۲۴- اهمیت دادن به علم و عالم در جهت تحقق اهداف جنبش نرم‌افزاری.
- ۲۵- مشارکت دادن نخبگان علمی در تصمیم‌گیری‌های کلان امور آموزشی و علمی و توجه کامل به ارزش‌های اصیل اسلامی.
- ۲۶- سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی درست به منظور رشد و شکوفایی استعدادها در داخل کشور.
- ۲۷- لزوم تأسیس بانک اطلاعاتی جامع از نخبگان و چهره‌های ماندگار کشور.
- ۲۸- ضرورت فرهنگ سازی در جهت بها دادن به شایستگان، با استفاده از ظرفیت‌ها و توانایی علمی کشور.^{۲۵}

پی‌نوشت‌ها:

۱۰. دهخدا، علی اکبر، لغت‌نامه، ج ۱۲، ص ۱۹۷۷۹، و از نخبه.
۱۱. خلاف، عبدالوهاب، (۱۴۰۷ق)، *السياسة الشرعية*، بیروت، مؤسسه الرسالة، ص ۶.
۱۲. نهج البلاغه، ترجمه عبدالمحمد آيتی، نامه ۲۴، ص ۶۸۳.
۱۳. سبھانی، جعفر، فروغ ابدیت، جلد ۲، ص ۶۴۷.
۱۴. بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با نخبگان، مورخ ۲۲/۱۰/۸۲.
۱۵. همان مدرک.
۱۶. همان مدرک.
۱۷. بیانات مقام معظم رهبری در دیدار با جمعی از نخبگان، به مناسبت عید سعید غدیر خم، سه شنبه ۲۱/۱۱/۸۲.
۱۸. همان مدرک.
۱۹. لاریجانی، محمدمجواه، خبرگزاری مهر، سه شنبه، مورخ ۱۰/۶/۸۲.
۲۰. سخنان مقام معظم رهبری در دیدار با جمعی از نخبگان کشور، سه شنبه ۲۱/۱۱/۸۲ به مناسبت عید سعید غدیر خم.
۲۱. خبرگزاری مهر، سه شنبه ۱۰/۶/۸۲.
۲۲. همان منبع.
۲۳. روزنامه همشهری، چهارشنبه ۱۵/۵/۸۲، شماره ۳۱۲۸.
۲۴. روزنامه همشهری، شنبه ۱/۶/۸۲، شماره ۳۱۴۵.
۲۵. خلاصه‌ای از نیازهای اساسی نخبگان در دیدارهای جدالگانه سه شنبه مورخ ۲۱/۱۱/۸۲ و یکشنبه ۵/۷/۸۲ با رهبر معظم انقلاب.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی